

3. Sınıflar için

ile Okuduğumu Anlıyorum Serisi

CIRCİR BOCEĞİ

5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu uyarınca bu kitabın her hakkı saklıdır ve **dörtrenk yayınları**'na aittir. Kitabın tamamının veya bir kısmının yayınevinin önceden yazılı izni alınmadan kısmen de olsa çoğaltılması, yayımlanması, internet ortamına aktarılması yasaktır.

Yazan ve Hazırlayan
Mutlu Demirarslan
M. Feridun Depe

Görsel Tasarım & Resimleme
Kalender

Baskı / Cilt

Acar Matbaacılık Promosyon ve Yayıncılık Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi
Tel: (0212) 613 40 41 Faks: (0212) 613 05 64

Matbaa Sertifika: 29507

YAYINEVİ SERTİFİKA: 18875
ISBN: 978-605-4415-84-7

www.dortrenkyayinlari.com

CIRCIR BÖCEĞİ

Nisan'ın susuzluktan dili kurumuştu. Bir yandan babasına yetişmeye çalışıyor, diğer yandan sıcakla mücadele ediyordu. Nisan ayının ortasındaydılar. Ancak güneş, Temmuz ayından bir günün provasını yapar gibi sıcak yüzünü gösteriyordu. Nisan çok bunalmıştı, terlemişti ve yorulmuştu. Genel olarak bu durumda olan bir çocuk şikayet eder ve serzenişte bulunur. Ancak burada Nisan'ın durumu biraz farklılık gösteriyordu. Neden mi?

Kış çok sert geçmişti. Günlerce lapa lapa kar yağmış, şehirlerde ve köylerde hayat olumsuz etkilenmişti. Çocuklar başlangıçta kar yağışından dolayı çok mutlu olmuşlar ancak ilerleyen günlerle beraber onlar da güneşli günleri beklemeye başlamışlardı.

İşte bu gri günlerde camın önünde kollarını birbirine bağlayıp sikkın sikkın baharın gelmesini bekleyenlerden bir tanesi de bizim Nisan'dı.

“Yeter artık! Sevgili Güneş! Lütfen göster artık sıcak yüzünü. Günlerdir kartopu oynuyorum. Parmaklarım soğuk kar tanelerini sıkıştırıp top haline getirmekten uyuştum. Ellerim bir sıcaktan bir soğuktan çatladı, kurudu.

Yaptığımız kardan adamlar buzdan birer heykele dönüştü. Haydi sevgili Güneş, getir artık baharı!

Kuşlar göç ettikleri yerlerden geri dönsünler, ağaçlar çiçek açmaya başlasınlar. Hem biliyor musun sevgili Güneş? Babam bana söz verdi. Bahar geldiğinde ben de bir doğa fotoğrafçısı olacağım!

İşte Nisan'ın bu sene baharın çabuk gelmesini isteyişinin temel sebebi buydu.

Kış boyu mızızızlanan kızını avutmak için babası onu da yanında kırlara götüreceğini söylemişti.

“Tamam kızım. Bahar gelsin seni de yanımda götüreceğim. Ama bilmen gereken birkaç şey var;

Ben kırlarda dolaşacağım. Çamuru var, kayası var, otu var, dikenini var. Mutlaka geleceğim diyorsan gel. Ama sonra baba ben yoruldu, acıktım, susadım gibi bahaneler istemem.”

Babası uyarılmıştı uyarmasına ama Nisan ne yapsın? Babasının fotoğraf çekimlerini merak ediyordu. Küçüklüğünden beri babasının peşinden gitmek istiyordu. Her defasında bir sorun çıktığından, bu kez; “Babamla gideceğim.” diye tutturmuştu. İşte Nisan’ın yolculuğun başlangıcındaki sıkıntılara ses etmeyişinin sebebi buydu.

Nisan'ın babası Özgür Bey profesyonel fotoğrafçıydı. Bir doğa ve gezi dergisi için fotoğraflar çekiyordu. Bitkilerin, ağaçların, kuşların, böceklerin fotoğraflarını çekiyordu. Özgür Bey, işini çok seviyordu. Fotoğraf makinesi onun en yakın arkadaşıydı.

Özgür Bey bu hafta sonu da cırcır böceklerini fotoğraflayacaktı. Anlayacağınız Nisan'ın, babasının peşinden gitmesinin sebebi buydu. Babasıyla cırcır böceklerini bulmak ve onların fotoğrafını çekmek.

Özgür Bey, kızını tatlı dille uyarmıştı ama kızının onunla beraber gelmesi de çok hoşuna gitmişti. İnsanın kızıyla beraber doğada yürüyüş yapması paha biçilemez bir mutluluktu.

Özgür Bey, dili dışarıda yürüyen kızını görünce dinlenmeye karar verdi. Zaten ortalıkta hiç cırcır böceği yoktu. Cır... cır... cır... cır... ötüyorlardı ama ortalıkta yoklardı.

Nisan ve babası, bir badem ağacının gölgesine oturdular. Babası sırt çantasından sandviçleri çıkardı. Bu sandviçler öğlen yemeğiydi. Nisan'ın annesi Şehnaz Hanım, kızının kaşar peyniri ve zeytin ezmesini sevdiğini biliyordu. Bunun için zeytin ezmeli ve kaşarlı birer sandviç hazırlamıştı.

Nisan oturur oturmaz başladı söylenmeye; “Cırcır böceğiymiş. Ben nereden bileyim bu böcekleri bulamayacağımızı? Sabahtan bu yana yürüyoruz. Bir tane bile bulamadık. Hem niye cırcır böceği arıyoruz? Kelebek arayalım. Bak uçuyor işte.”

Nisan bu sırada papatyaların üzerinde uçan kırmızı kelebeği gösteriyordu. Özgür Bey ise kahkahalarla kızına gülüyordu. Ancak Nisan susmak bilmiyordu. Bir yandan da elinde bir sopa, yeri eşeliyordu.

“ Neymiş bu cırcır böceklerinin özelliği sevgili babacığım? Gerçekten merak ediyorum.

Eğer fotoğraflarını çekeceksek onları biraz olsun tanımamız gerekmiyor mu?”

Bu böcekler ne yerler? Ne içerler? Nerede gezer, hangi müzikleri dinlerler? En sevdikleri ders hangisi mesela? Matematik mi, yoksa hayat bilgisi mi?

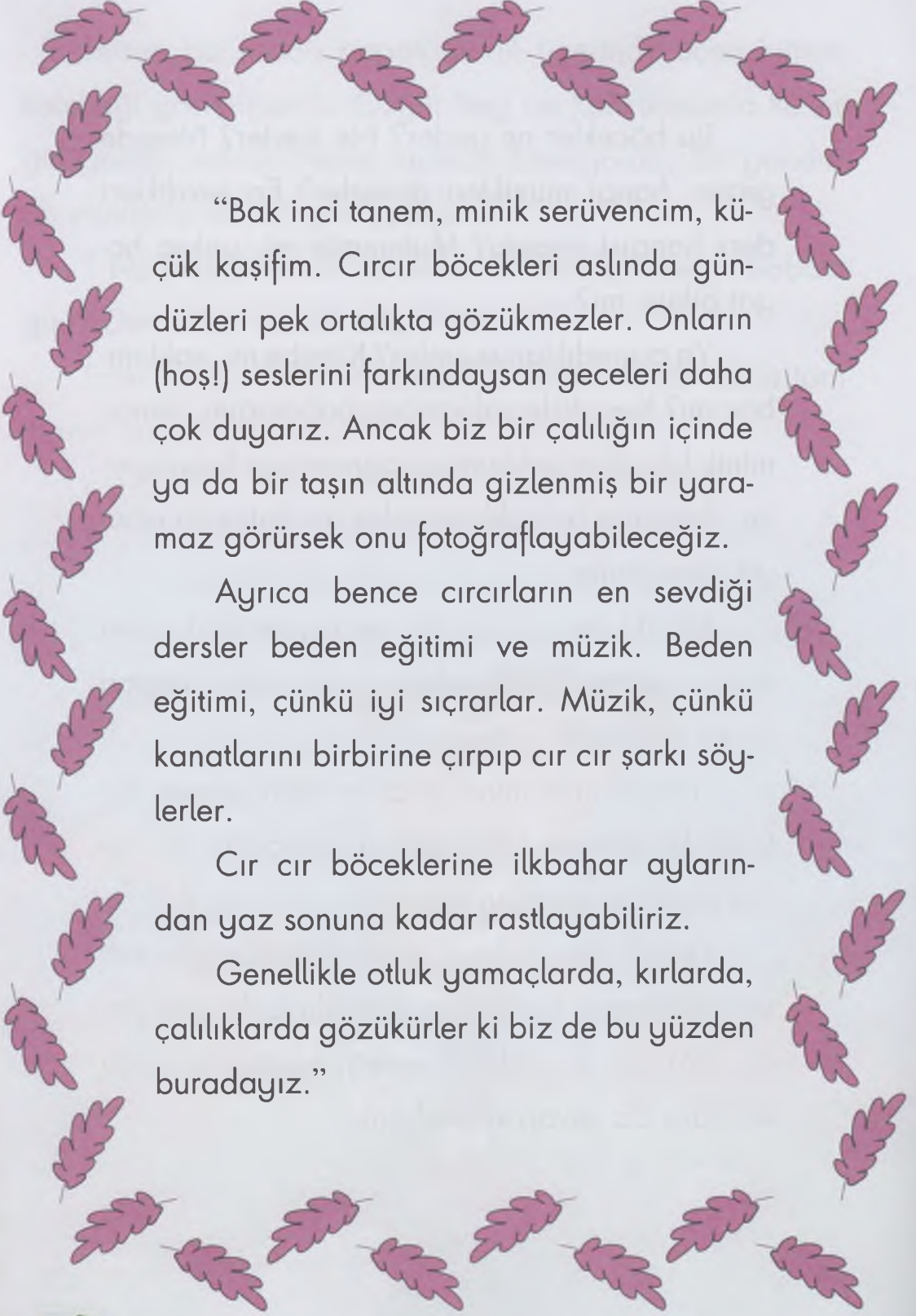
Ya oynadıkları oyunlar? Körebe mi, saklambaç mı? Kesinlikle saklambaç babacığım. Bence minik böcekler saklambaç oynamaya bayılıyorlar. Baksana bir saklanıyorlar bir daha da ortaya çıkmıyorlar.

Bir, iki, üç ..... on iki, on üç, on dört.....on dokuz, yirmi önüm arkam sobe saklanmayan cır cır ebe!!!

“Haydi artık minik cırcırlar çıkın ortaya. Alt tarafı bir iki tane fotoğrafınızı çekeceğiz. Bu kadar utangaç olmayın lütfen.”

Özgür Bey kızının cırcır böcekleriyle tatlı sert konuşması karşısında kahkahalarla gülüyordu. Ancak sorumluluk gereği kızının sorduğu sorulara da cevap vermeliydi.

“Bak inci tanem, minik serüvencim, küçük kaşifim. Cırcır böcekleri aslında gündüzleri pek ortalıkta gözükmezler. Onların (hoş!) seslerini farkındaysan geceleri daha çok duyarız. Ancak biz bir çalılığın içinde ya da bir taşın altında gizlenmiş bir yaramaz görürsek onu fotoğraflayabileceğiz.

Ayrıca bence cırcırların en sevdiği dersler beden eğitimi ve müzik. Beden eğitimi, çünkü iyi sıçrarlar. Müzik, çünkü kanatlarını birbirine çırpıp cır cır şarkı söylerler.

Cır cır böceklerine ilkbahar aylarından yaz sonuna kadar rastlayabiliriz.

Genellikle otluk yamaçlarda, kırlarda, çalılıklarda gözükürler ki biz de bu yüzden buradayız.”

Nisan bir elinde sandviç, bir elinde sopa, bir yandan babasını dinleyip, bir yandan da önündeki taşla oynarken çok ilginç bir olay oldu. Nisan'ın sopayla eşelediği yerdeki taşın arasından bir şey fırladı. Nisan aniden fırlayan bu şey karşısında irkildi. Sırtüstü çimenlerin üzerine düştü. Düşerken de ayakkabısı ayağından çıktı.

Babası hemen Nisan'ın yanına koştu. Nisan'ın hiçbir şeyi yoktu. Nisan'ın ayağından çıkan ayakkabısını almak için uzandı. Tam ayakkabıyı alacakken ayakkabı başladı ötmeye. Taşın arasından fırlayan şey bir cırcır böceğiydi. Minik cırcır, ayakkabının içine kaçmıştı.

Ayakkabı cır cır ötüyordu. Nisan, ters dönen ayakkabıyı tam alacaktı ki babası uyardı:

“Nisan sanırım ayakkabının içinde bir cırcır böceği var. Sen ayakkabıyı çevirirsen cırcır böceği kaçıp gider. Biz de akşama kadar böcek aramaya devam ederiz.”

Nisan bunu duyunca, elleriyle ayakkabıyı daha bir sardı. Akşama kadar cırcır böceği aramak mı? Bu, Nisan için ciddi çok zordu.

Sıra, minik cırcır böceğini ayakkabının içinden çıkarmaya gelmişti. Özgür Bey, yakalanmış ya da doğal yaşam alanında olmayan canlıların fotoğrafını çekmiyordu. Bu yüzden minik cırcır böceğini önce yakalayacaklar sonra da fotoğrafını çekebilecekleri bir çalılığa bırakacaklardı.

Nisan'ın aklına bir soru gelmişti. "Baba! Bu cırcır böceğini bırakınca tekrar kaçacak. Nasıl ikna edeceğiz minik cırcır?"

Babası bunu hiç düşünmemiştir. Yapacak fazla bir şey de yoktu. Cırcır böceği ötmeyi de kesmişti. Özgür Bey gülererek; “Nisan, sanırım minik cırcır böceği bayıldı.” dedi. Nisan; “Nasıl olur?” diye sordu.

Babası kahkahayla cevapladı;
“Senin ayakkabının kokusundan bayılmış olabilir.”

Nisan, babasına tatlı tatlı kızarak baktı. Bir eliyle de ayağını tutmuş kokluyordu.

“Olabilir babacığım.” dedi gülerek. “Ayaklarım biraz kokuyor. Hem sevgili babacığım, biz doğa kaşifleri dakikalarca, saatlerce yürüyebiliriz. Bu durumda ayaklarımızın biraz olsun kokması sence de normal değil mi?”

Nisan’ın babası şaşkınlıkla cevap verdi; “Biraz mı?” Baba kız bunun üzerine birbirlerine bol bol güldüler.

Özgür Bey, fotoğraf makinesini hazırlamıştı. Nisan ayakkabıyı kaldıracak, Özgür Bey de tam cırcır böceği kaçarken fotoğrafını çekecekti.

Nisan hazırды. Babasına baktı. Babası fotoğraf makinesini yüzüne götürmüş bekliyordu. Babasının işaretiyle Nisan ayakkabıyı yerden kaldırdı. Ama hiçbir şey kaçmadı.

Cırcır böceği yoktu. Nisan, ayakkabının içine baktı, yoktu. Cırcır böceği kaçmıştı.

İşte bu olumsuz bir haberdirdi. Zaten cırcır böcekleri gündüz çok fazla ortalıkta gözükmüyordu. Tesadüf eseri de olsa bir tane bulmuşlardı. Ama yazık ki onuda ellerinden kaçırmışlardı.

Özgür Bey gece de fotoğraf çekebilirdi fakat kendisi derginin okuyucularına gün ışığında çekilmiş fotoğraflar göstermek istiyordu. Gün ışığında çekilen fotoğraflarda, fotoğrafı çekilen canlı daha net ve belirgin görünüyordu. Özgür Bey bir başka cırcır böceği bulmak umuduyla çalılara doğru yönelmişti. Bu talihsizliği ilerideki çalılıklardan gelen sesler giderebilirdi.

İşte tam da bu sırada Özgür Bey kızının başka bir özelliğini keşfetti.

Kaleci Nisan!

Nisan bir kaleci gibi uçuyordu. Ayakları yerden kesilmiş, elinde bir şapka uçan bir kız çocuğu. Neyse ki yer çekimi diye bir kanun vardı ve Nisan'ın uçuşu uzun sürmedi. Nisan küt diye yere düştü.

Bu düşünüş Nisan'ın umrunda dahi olmamıştı. Bunun sebebi Nisan'ın sevinç ve kaha-kaha dolu sesinde gizliydi.

“Yakaladım! Yakaladım!”

Özgür Bey hemen üstü başı otlarla ve dikenlerle bulanmış kızının yanına koştu. Neyse ki Nisan turp gibi sağlamdı. “Ne oldu kızım? Neyi yakaladın?” diye sordu. Nisan gözleriyle şapkayı gösterdi. Fısıldayarak; “Cırcır.....cırcır şapkanın içinde” dedi.

Babası fotoğraf makinesini hazırladı. Artık minik cırcırın fotoğraflanma vakti gelmişti.

Nisan usul usul şapkayı çekti. Çektiği anda bir cırcır böceğinden beklenmedik bir çeviklikle korkmuş ve ürkmüş minik bir çekirge gökyüzüne doğru sıçradı.

Bu sıçramayla baba da kız da aynı anda geri çekildiler. Bir fotoğraf denemesi daha başarısızlıkla sonuçlanmıştı.

Nisan ve babası hayal kırıklığına uğramıştı. Özgür Bey, Nisan'a dönerek; "Bence bugün için bu kadar macera yeter. Ben yarın bir kez daha gelir minik yaramazlardan bulmaya çalışırım. Hem sen de yoruldu. Eve gidip dinlenelim. Ne dersin?" dedi.

Nisan bu teklif karşısında çok mutlu oldu. Baba kız arabalarına binip eve döndüler.

Nisan ve babasını, Şehnaz Hanım, Ege ve evin kedisi Maya karşıladı. Akşam yemeğinde uzun uzun kırdı yaşadıkları eğlenceli dakikaları konuştular. Yemekten sonra Nisan, ailesinden izin alarak odasına uymaya gitti. Gün boyunca güneşin altında yürümek Nisan'ı yormuştu.

Nisan pijamalarını giydikten sonra yatağa uzandı. Nisan'ın uykuya dalması uzun sürmedi.

Nisan tatlı tatlı uyuyordu. Bu sırada kapısının arkasına astığı hırkada bir hareketlenme oldu. Sonrasında bir ses duyulmaya başladı.

“Cır... cır... cır... cır... cır... cır... cır... cır... cır...”

Nisan rüyasında cırcır böceğiyle konuşuyordu. “Sevgili cırcır böceği. Niçin kaçtın? Babam sadece fotoğrafını çekecekti.”

Cırcır böceği cevapladı:

“Cır... cır... cır... cır... cır... cır... kaçmadım ki! Sadece biraz korktum.”

Nisan ve cırcır böceği konuşmaya devam ediyordu.

“Peki minik cırcır nereye kaçtın? Hem korkmana gerek yok. Bizler sana zarar vermeziz. Babam ve arkadaşları, sizinle ilgili yazı hazırlayacaklar. İnsanlara sizi tanıtacaklar. Hem dergide boy boy resimleriniz yayınlanacak.”

Nisan rüya görmeye devam ediyordu. Cırcır böceği Nisan’a cevap verdi;

“Kaçmadım ki sevgili Nisan. Ben de sizinle geldim. řu anda odadayım. Bak cırcır ötüyorum.”

Nisan, bir anda gözlerini açtı. Ay ışığı pencereden içeri sızıyordu. Gece olmuştu. Nisan gördüğü rüyayı düşündü. Rüyasında cırcır böceği ile konuşmuştu. Bu çok ilginç bir rüyaydı. Bu arada odadan yine sesler geldi.

Cır... cır... cır... cır... cır... cır... cır...

Nisan uyanmıştı. Rüya görmüyordu. Ama cırcır böceğinin sesini hala duyuyordu. Nisan'ın odasında gerçekten bir cırcır böceği vardı.

Nisan o anda haykırdı.

“Odamda cırcır böceği vaaaar!”

Cırcır böceği bir hafta boyunca Nisan'ın odasında kaldı. Bu bir hafta boyunca cırcır böceğinin sesini merak eden çocuklar, Nisan'ın odasına doluştular. Nisan, cırcır böceğinin sesine iki gün dayanabildi. Sonraki günler odasında değil salonda uyudu.

Cırcır böceği odadan gitsin diye pencere açık bırakıldı. Bir haftanın sonunda, cırcır böceği Nisan'ın odasından gittiğinde, kimse minik cırcırın o hoş (!) sesini duymak istemiyordu....

Hikaye Haritası

Hikayenin ana karakteri kimdir?

.....

.....

Hikayenin yardımcı karakterleri kimlerdir?

.....

.....

Hikayenin konusu nedir?

.....

.....

.....

Hikayede anlatılan olay nerelerde geçmektedir?

.....

.....

Hikayenin adı nedir?

.....

Hikayede anlatılan olay hangi ayda geçmektedir?

.....

.....

.....

Hikayede anlatılan olay nedir?

.....

.....

.....

Soruları Yanıtlayalım

1 Doğa gezisi sırasında, Nisan'ın dili neden kuruyor?

.....
.....
.....

2 Nisan'ın babası ne iş yapıyor?

.....
.....
.....

3 Nisan ve babası, öğle yemeği olarak ne yiyorlar?

.....
.....
.....

4 Nisan'ın babası, cırcır böceğinin neden bayıldığını söylüyor?

.....
.....
.....

5 Nisan rüyasında kiminle konuşuyor?

.....
.....
.....

6 Cırcır böceği, Nisan'ın odasından ne kadar süre sonra gidiyor?

.....
.....
.....

Hikayenin Özeti

Okuduğumuz hikayeye göre, aşağıdaki cümleleri, kendi sözcüklerimiz ile tamamlayarak hikayenin kısa bir özetini çıkaralım.

Başlangıç

1

Nisan ile babası fotoğraf çekmek için.....

Nisan ile babası kır-
larda .....
..... fotoğrafı çek-
meye çalışıyorlar.

2

3

Ancak ..... fotoğra-
fı çekemedi.....
geri dönüyorlar.

Sonra..... böceğinin
Nisan'ın..... oldu-
ğunu anlıyorlar.

4

Bitiş

Bulmaca

Verilen isimleri bulmacadan bularak üzerini çizelim.

pijama

fotoğraf

tabiat

rüya

temmuz

ayakkabı

r	ü	y	a	t	m	a	z	z	b	h	ı
a	z	l	t	z	v	t	k	l	a	l	ç
m	n	i	z	i	k	t	r	e	y	ü	ö
i	ş	p	f	o	t	o	ğ	r	a	f	v
t	k	i	ç	v	ç	ı	k	v	k	j	s
ı	b	j	a	v	s	b	s	l	k	ğ	k
y	t	a	b	i	a	t	ı	z	a	m	i
t	e	m	m	u	z	ö	b	ç	b	z	r
o	v	a	ı	s	b	p	r	ü	ı	t	a
r	a	t	t	ç	k	ü	b	o	ş	a	r
s	ö	l	h	k	l	a	k	m	n	t	o

Sözcük Dağarcığı

Verilen sözcüklerle anlamlarını eşleştirelim. Sözcükleri kullanarak birer cümle kuralım.

profesyonel

İki parçadan oluşan yatak giysisi.

pijama

Bir işi kazanç sağlamak amacıyla yapan kişi.

tabiat

Kendi kuralları içinde sürekli değişen, gelişen canlı ve cansız varlıkların hepsi, doğa.

Profesyonel

Pijama

Tabiat

Sözlük Sırası

Verilen sözcükleri, sözlük sırasına göre tabloya yazalım.

doğal

sopa

kelebek

peynir

gezi

salon

1. ....

3. ....

5. ....

2. ....

4. ....

6. ....

Harflerin Özellikleri

Verilen sözcüklerdeki ünlü harfleri, kalın ve ince ünlü olarak ayırarak tabloyu dolduralım.

Sözcükler	Ünlü Harfler	İnce Ünlüler	Kalın Ünlüler
Nisan	i, a	i	a
Temmuz			
zeytin			
gölge			